

14. Josepi wennad Egiptuse-maal.

Josep ütles omma wende wasto: ärge kartke, sest kas minna ollen Jummalal assemel? 1. Mos. 50, 19.

Egiptuse-maalt wilja ostmas pāisid ka Jakobi poead. Kui Jakob kuulda sai, et Egiptuses leiba kūl, läkkitas temma kui jõukas majjamees, hulga kamelid ja omma poead sealt wilja toma; sest nālg olli ka Rā-naani-maal suur. Ja Israeli, se on: Jakobi poead tullid mu tullijate seltsis wilja ostma; ja kui Josepi omma wenna ette said, siis langsid pēlweli mahha, ja kummardasid tedda mani. Josep tundis omma wennad kohhe ärre; agga temma tahtis ennast nende wasto wōeraks tehha, rāfis nendega waljuste ja kūssis: kust teie tullete? Nemmad ütlesid: Rā-naani-maalt, leiba ostma. Siis tullid temmale temma poissi kese pōlwe unnenāud meelde, ja ütles nen-

de wasto: teie ep olle wilja otsjad, vald sallajad ma fulajad, kes ollete tulnud wā-tamo, kust poolt ma lahti on, et wōib sisse tungida. Nemmad wabbandasid endid kōigest wāest ja ütlesid endid kōik ühhe issa poead ollewad, kel veel üks norem wend issa jures koddö on. Josep ütles: läkkita-ge üht ennaste seast omma norema wenna järrele, kes tedda tenna toob, et omma sōn-na töeks tete; mingo kes lähhāb, agga teised jáwad ni fauaks seie finni, funni se, fedda omma hulgast läkkitate, temmaga seie jōuab. Ja temma panni neid kōiki fol- meks páwaks fange wahhi alla. Siis se aeg mōda lāinud, siis laskis temma neid en-nese ette kutsuda, ja rāfis nenda kui en-negi tulgi läbbi nendega, ja ütles: ma par-dan Jummalat, selle pārrast ütlen: kui ði-ged mehhed ollete, siis jágo üks teitest fin-ni sele wangihonese, ja teised mingo ja wi-go wilja selle sure nālja pārrast, mis teie maal on; agga togo omma noremat wenda mo ette, et teie mitte hukka ei sa.